

Lieta C-280/04

Jyske Finans A/S

pret

Skatteministeriet

(*Vestre Landsret* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Sestā PVN direktīva — 13. panta B daļas c) punkts — Atbrīvojumi — Atbrīvojums, kas piešķirts preču piegādēm, par kurām nav tiesību uz nodokļa atskaitījumu — Lietotu transportlīdzekļu atkārtota pārdošana, ko veic lizinga sabiedrība — 26.a pants — Īpašs režīms lietotu mantu tirdzniecībai

Generāladvokāta L. A. Hēlhuda [*L. A. Geelhoed*] secinājumi, sniegti 2005. gada
22. septembrī I - 10686
Tiesas spriedums (trešā palāta) 2005. gada 8. decembrī I - 10704

Sprieduma kopsavilkums

1. *Noteikumi par nodokļiem — Tiesību aktu saskaņošana — Apgrozījuma nodokļi — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma — Sestajā direktīvā paredzētie atbrīvojumi no nodokļa — Atbrīvojums, kas piešķirts preču piegādēm, par kurām nav tiesību uz nodokļa atskaitījumu — Valsts tiesību akti, kuros ar nodokli tiek apliktas darbības, ko nodokļu maksātājs veic, lai pēc izmantošanas uzņēmuma vajadzībām atkārtoti pārdotu preces, par kurām ir tiesības saņemt nodokļa atskaitījumu — Pieļaujamība*
(*Padomes Direktīvas 77/388 13. panta B daļas c) punkts un 17. panta 6. punkts*)

2. *Noteikumi par nodokļiem — Tiesību aktu saskaņošana — Apgrozījuma nodokļi — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma — Īpašs režīms, kas attiecas uz lietotām mantām — Tirgotāja, kas ir nodokļu maksātājs, jēdziens — Uzņēmums, kas atkārtoti pārdod transportlīdzekļus, kurus tas iegādājies lietotus, lai tos izmantotu savai līzīngā darbībai — Iekļaušana*

(Padomes Direktīvas 7/388 26.a panta A daļas e) punkts)

1. 13. panta B daļas c) punkts Sestajā direktīvā 77/388 ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvu 94/5, par atbrīvojumu, kurš attiecas uz tādu preču piegādēm, par kurām nav tiesību uz nodokļa atskaitījumu atbilstoši direktīvas 17. panta 6. punktam, ir interpretējams tādā veidā, ka tas neaizliedz valsts tiesību aktus, kas paredz, ka pievienotās vērtības nodoklis ir jāmaksā gadījumā, ja nodokļu maksātājs pārdod preces, kuras tas ir iegādājies savam uzņēmumam un kuru iegādei nebija piemērojams izņēmums no tiesībām uz nodokļu atskaitījumu atbilstoši 17. panta 6. punktam minētajā Direktīvā 77/388 ar grozījumiem, kaut arī saistībā ar minēto [preču] iegādi no nodokļu maksātāja, kas nevarēja deklarēt pievienotās vērtības nodokli, neradās tiesības uz atskaitījumu.

jums līdz ar to var attiekties tikai uz tādu preču piegādēm, par kuru iegādi [personai] nebija tiesību uz atskaitījumu, kā tas paredzēts valsts tiesību aktos. Šī panta noteikumiem nav iespējama cita interpretācija, kas ļautu novērst to, ka nodokļu maksātājam, kurš nevarēja izmantot šādu izņēmumu, nodoklis tiek uzlikts divkārt.

(sal. ar 23., 24. un 26. punktu un rezolutīvās daļas 1. punktu)

Ņemot vērā, ka Kopienas tiesībās līdz pat šim brīdim nav noteikumu, kuros būtu uzskaitīti izdevumi, attiecībā uz kuriem nepastāv tiesības uz pievienotās vērtības nodokļa atskaitījumu, dalībvalstis drīkst paturēt spēkā savus tiesību aktus šajā jautājumā līdz brīdim, kad Kopienas likumdevējs izstrādā Kopienas atbrīvojumu režīmu. Sestās direktīvas 13. panta B daļas c) punktā paredzētais atbrīvo-

2. 26.a panta A daļas e) punkts Sestajā direktīvā 77/388 ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvu 94/5, kurš attiecas uz īpašu nodokļu režīmu saistībā ar peļņu, kuru tirgotājs, kas ir nodokļu maksātājs, guvis, piegādājot lietotas mantas, mākslas priekšmetus, kolekciju priekšmetus vai senlietas, ir interpretējams tādā veidā, ka uzņēmumu, kurš, veicot savu saimniecisko darbību, atkārtoti pārdod transportlīdzekļus, ko tas iegādājies lietotus, lai tos izmantotu

savai lizinga darbībai, un kuram lietotas mantas iegādes brīdī pārdošana nav galvenais, bet gan tikai otršķirīgs mērķis, kas papildina mērķi to iznomāt, var uzskatīt par "tirgotāju, kas ir nodokļu maksātājs" šīs normas nozīmē.

Lietotu transportlīdzekļu tirgū nodokļa uzlikšana pilnai pārdošanas cenai, kas noteikta par piegādi, kuru veicis lizinga uzņēmums, radītu konkurences traucējumus, kas nelabvēlīgi ietekmētu šos pēdējos minētos uzņēmumus un būtu labvēlīgi lietotu transportlīdzekļu tirdzniecības uzņēmumiem, uz kuriem attiecas režīms, kas paredz peļņas aplikšanu ar nodokli. Lai tiktu ievērota pircēju tiesiskā pašāvība, ka viņiem par vienādas kvalitātes transportlīdzekļiem būs jā-

maksā vienāda cena neatkarīgi no tā, vai tās pārdod lietotu transportlīdzekļu tirdzniecības uzņēmums vai lizinga uzņēmums, pēdējam minētajam nebūtu pamata šajā cenā iekļaut pievienotās vērtības nodokļa summu, kas tam jāmaksā, līdz ar to par šādu summu samazinot savu peļņu. Tādējādi Sestās direktīvas 26.a pantā paredzētā režīma piemērošana lizinga uzņēmumiem, kas darbojas minētajos apstākļos, ļauj precīzi sasniegt mērķi, kuru Kopienų likumdevējs ir izvirzījis, pieņemot šo režīmu, proti, izvairīties no divkāršas nodokļu uzlikšanas un konkurences traucējumiem lietotu mantu tirdzniecības jomā.

(sal. ar 28., 40., 41. un 44. punktu un rezolutīvās daļas 2. punktu)